

פרוטוקול מס' 100/ד'

מיטיבת ועדת המכס

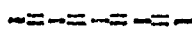
התקיימה ביום ד', כ"ו באייר תשט"ו - 18.5.55 בטעם 9.45

נוכחים

י. גורי	- יו"ר	<u>חברי הוועדה:</u>
ח. מרינג		
ש. בוז'רנו		
ט. דיין		
ק. לוז		
א. טטנ		
י. פורדר		
א. צילינג		

ז. סוזגייב	- סגן שר המסחר והתעשייה	<u>מנומנים:</u>
מר שטרן	- מנהל מרכז התסקעות	
מר זבגי	- מטעם משרד המוצר	
ד"ר ברוש	- נציג מט הכנסה	
ד"ר קיטרון	- מטעם משרד המסכטים	

המשנה בדיון החוק לעיתוד התסקעות הו"ג,	<u>סדר-היום:</u>
תשט"ו - 1955.	

היו"ר י. גורי: בני כותה את הישיבה.

בנו ממשיכים בדיון על סעיף 7 של הצעת החוק. בעת הדיון על סעיף זה התעוררה שאלה בק"ר למשלוח מס על דיבידנדה המתקבלת מרווחי סמלל מבוזר. בבקש את ד"ר ברוש לאשיה על שאלה זו.

ד"ר ברוש: החשש של חבר-הכנסת בוז'רנו אינו מבוסס היות ומט רווחי חברות אינו משתלח על דיבידנדה או חלוקת רווחים מחברה שהיא חייבת עצמה במט רווחי חברות; אין כל אפשרות של השלח מס כפול. סעיף 30(ג)(1) למקודם מס הכנסה בוטל: "הכנסה החייבת במט לא תכלול הכנסה שנתקבלה על-ידי חברה במישרין או בעקיפין במסצעות דיבידנדה או חלוקת רווחים מהח החברה החייבת במט רווחי חברות". בני סבורי שסעיף זה עונה על הצעיה.

א. צילינג: אם בנו רוצים לעודד מי-חלוקת רווחים על-ידי מתן הנחה, הרי בעקיפין בנו מחטימים על-ידי כך את המטרה, מטום שמשלר לתת את הדיבידנדה או את חלוקת הרווחים לחברת-מט אשר מסחררית אותה.

המדובר הוא גמס רווחי חברות. אשר למס הכנסה -
מקבל הדיבידנדה מופעל מאושר מטלח מס הכנסה

ד"ר ברוש:

כרוביל.

י. פוררר:
אדם המוכן להשקיע סכום מסוים במטבע חוץ
בארבעה מפעלים מאושרים בצורת מניות, עליו
לשלם 25% מכל מטעל, לפי התיקון הנוצע, ואילו על מקבלי הדיבידנדה לשלם
בהתאם למקובל. אם הוא מחליט לייסד חברה ולא להשקיע בכל מטעל, אלא
להשקיע בדרך של "הולדינג", במקרה זה הוא צריך לשלם מס הכנסה שול,
וזה מה שרצינו לפגוע.

ט. בז'רנו:
"הולדינג קומפני" אשר קיבלה דיבידנדה מחברות
סונות (מפעלים מאושרים) והיא עצמה לא חילקה
דיבידנדה אלא החזיקה בכסף כדי להסקעו מחדש - האם היא רגם אותן החברות
ייהנו מההקלה של מס רווחי חברות? או שהם ישלמו יחד 50% מס הכנסה,
למרות שהרווחים לא חולקו למעשה?

א.ס. גנחובסקי:

אני חייב לחזור על הטענה שהטעתי בכנסת,
כי חוק זה אינו מעניק הקלות. אני מבקש
לדעת מהו הנוהג בארצות אחרות, אילו הקלות ניתנות עם לעידוד השקעות חוץ?

א. ציזלינג:

רצוני לעודד מניות את השאלה בדבר אישור השקעות
חלקיות. מה יהיה הדין לגבי מטעל קיים אשר
מאשרים עבורו השקעה חדשה נוספת בתוך השקעה מאושרת? כוונתי להשקעה
מאושרת בחלק של מטעל קיים לכען פיתוחו ולא השקעה בטנף נפרד; כיצד נעשה
החיישוב במקרה כזה? באשר שהשקעה הרסמי צריך להעריך במקרה כזה - מה יהיה
דין ההערכה המחודשת המתקנת את המאזן לגבי מס ההכנסה?

ד"ר ברוש:

מקובל הוא שבעל רכוש גדול מחזיק מניות
בחברה אחרת, חברת-גג, שהיא אינה מאושרת.
(ט. בז'רנו: במקרה וכל המניות של מטעל מאושר בידיה - האם היא גם כן מטעל
מאושרת?) כן. כאשר אותה חברה שניה, שכל רכוסה מניות במפעלים אחרים
ובכללן מניות של מטעל מאושר, מקבלת דיבידנדה, הרי דינה הדין כל מקבל
דיבידנדה אחר מטעל מאושר, ולפי הצעה זו עליה לשלם 25% מס הכנסה.
היא אינה מטלח מס רווחי חברות היות ומס זה שולם על-ידי המפעל. כאשר
אותה חברה שניה רוצה לחלק דיבידנדה, מתעוררה השאלה כיצד ינהגו לגביה,
הואיל והיא עצמה אינה מאושרת ונעצם מבחינה יורפלית גם רווחיה אינם
מאושרים. אני יכול רק להשיב, כי אנו בתייחס לרווחים הללו כטו
לרווחים המקוריים, אולם על החברה השניה יהיה להוכיח או לזהות בדיוק
את הרווחים הללו. אותה חברת-גג המחזיקה בכל מיני מניות תצטרך לקבוע
כעת חלוקת הרווחים מה היא אותה הדיבידנדה הנובעת מההכנסה ה"פיוחסת",
ואנו מקבל זאת. שאלה זו התעוררה גם בעבר, והדיבידנדה במקרה כזה לא
איבדה את ערכה. אנו לא נשלול מהכנסה זו את החקלות שהענקנו לה.

ט. בז'רנו:

באשר שעל-ידי ה"הולדינג" לא ייגרם כל נזק.
אני טוען שבמידה והרווחים מתחלקים - אין
הפסד, אולם כאשר הם אינם מתחלקים יש הפסד, היות ומס מטלמים 50%.
כאשר אין מחלקים רווחים מטלמת החברה המאושרת 25% ואילו בעל המניות
אינו משלם כלל. אם המניות הן ב"הולדינג קומפני" והיין מחלקים רווחים,
הרי החברה מטלמת 25% וגם ה"הולדינג" 25%, ביחד - 50%. מטלח איפוא
טעם העובדה שקיימת "הולדינג קומפני" מטבה את המצב מבחינת גובה המס.

ד"ר ברוש:

כאשר חברה מאושרת מחלקת דיבידנדה אין כל
הבדל, מבחינת גובה המס, אם המקבל הוא יחיד
או חברה. אם מטעל מאושר אינו מחלק דיבידנדה - מדוע יחלקנה ל"הולדינג"?

ט. בז'רנו:

יש חברת-גג שיש לה מניות בכמה מפעלים, והיא
מעבירה כספים מטפעל למפעל.

ט. לונ:

בסעיף באשר "חברה שהיא בעל מטעל מאושר תהא
פטורה מס הכנסה". לפי זה חברת-גג היא
(השקיעה השקעה מאושרת) בעלת מטעל מאושרתה פטורה מס הכנסה וגם מס רווחי חברות.

המלה "בעל" עשויה להפנות ויש למחקה.

מר זגבי:

במחמת הישיבות עם נמיגי ביגוד מסקיעי
הון הם הציגו כמה שאלות, ביניהן שאלה
אשר נראה לי כי נצטרך למצוא לה פתרון על-ידי תיקון בהצעת החוק.
בהצעת החוק נאמר, שחברה שהיא מפעל למוצר ויש לה מחלקת דיבידנדה
תהא פטורה במסך כמה שנים מסס הכנסה! זה נאמר - ועל כך יש
לתת תשובה - כי הוראה זו מחייבת כמובן את המסקיעים לקבל את הדיבידנדה
דוקא באותן השנים היות ולאחריהן הם כאילו מפסידים את ההכנסה. נראה
לי כי עלינו למצוא דרך כיצד לאפשר למסקיע לזכות בהכנסה זו גם אם
הדיבידנדה של השנים הללו תחולק לו לאחר מכן. אם ניתן באופן סכני
לשמור על כך, שההכנסה שתקבל במסך חמש השנים הראשונות, מפילו אם
החברה תחלק אותה אחר כך, תהנה מההכנסה, יש לעשות זאת. מהתם לכך,
אפשר יהיה לומר זאת גם לגבי חברת-גג, כי בעת שהיא תחלק את הדיבידנדה
עבור אותן השנים היא תהנה מההכנסה שתהיה זמורה לה. מיני יודע
אם הדבר ניתן לביצוע באופן סכני, אולם נראה לי כי באופן הגיוני הוא
צודק.

י. פורדר:

חברת-גג היא צורה מקובלת ביותר, אין
היא כשהו יוצא מן הכלל, לכן נראה
לי שיש הכרח להוסיף סעיף אשר יבטיח, כי כל מי שמשתטס ב"הולדינג"
מבני לגבי מס הכנסה לא יהיה יותר גרוע מזה אשר מסקיע באופן ישיר.
לדעתי אין לפתור בעיה זו באופן אדמיניסטרטיבי ויש צורך כי הדברים
ייאמרו במפורט בחוק. כדי למנוע אפשרות של משפטים בשלב הראשון של
החקיקה יש הכרח בסעיף מיוחד אשר יאמר, כי דין חברת-גג כדין חברה
מאושרת ביחס לרווחים.

ד"ר ברוט:

חבר-הכנסת ציזלינג הציג שאלה אשר
נתקלנו בה בדבר היטור הרחבת מפעל.
זוהי שאלה מסובכת, כאשר המדובר הוא בהרחבה שמינה מנובטת באגף מיוחד.
השאלה היא מהו היחס בין ההון המקורי שאינו ממויך לבין ההון החדש
שהוא בבחינת השקעה מאושרת. נתקלנו בשאלה זו ומצאנו שיטור שנוכל להסתיך
בו גם בלי הוראה בחוק; אנו מנסים לקבוע יחס מניחותי ומעשי בין שתי
ההשקעות, ואנו עושים זאת על-ידי הערכה סתם של ההשקעה המקורית.
אפשר להעריך את היחס בין ההון הקודם והחדש ואפשר גם להפיש סודוס אחר -
כוח התפוקה שבתוסף על-ידי ההרחבה. אלו הן שאלות הנדסיות ומסובכות,
אולם יתכן ורצוי לקבוע לגבי זאת עקרון בחוק כדי לא לתת לנו יד חפסית.

ז. סנזאייב: סגן שר המסחר והתעשייה:

שאלת ה"הולדינג קומפני" היא רצינית
כיותר ויש למצוא לה פתרון, כיוון ש"ההולדינג" היא מכשיר מקרי בשטח
ההשקעות. לי נראה כי אם ועדה מנובטת, המורכבת מה"ה זגבי, ברוט
ואנכי, תשב על המדוכה ותמצא את הפתרון הטכני לבעיה - לא היינו מתנגדים
לעצם ההצעה שהוצעה כאן. אני מציע כי תינתן לנו שהות, ואנו נביא
את התשובה לישיבה הבאה.

היו"ר י. בורי:

אני מציע כי נעביר אליכם את הפרוטוקולים
של הישיבות כדי שתשובות תינתנה לאחר עיון
בשאלות שהוצגו כאן.

ט. בז'רנו:

סעיף זה מפלה לרעה חברה לעומת שותפות,
היות ולמי זה תשלם השותפות על כל
הרווחים, מחולקים ובלתי-מחולקים, 25% מס הכנסה ולא יותר, בו בזמן
שחברה תשלם על רווחיה המחולקים פעם מס רווחי חברות ופעם מס הכנסה,
בסך-הכל - 50%.

מינבי ספור כי רצוי שבמסגרת המדיניות של עידוד הקמת שותפויות בניגוד לעידוד הקמת חברות. קיבלנו פרינציפ ביחס לשותפויות, שעליה לשלם 25% מס ולא יותר; לו היינו מסכימים שאותו עקרון יחול ביחס למפעלים המאוחדים, גם עבור חברות, היינו יכולים לכתוב בחוק שאנו פוטרים את החברה המאוחדת לא מס מס הכנסה ולא מס רווחי חברות, ואזי היו כל הבעיות נפתרות באופן אוטומטי. אם היינו אוטרים שעל כל הרווחים הנובעים ממפעל מאוחד, בין אם הוא שותפות או חברה ובין אם נתחלקו הרווחים ובין אם לאו, יש לשלם מס בשיעור של 25%, היינו פותרים את כל הבעיות המסובכות שהעוררו כאן. המנה תהיה בכך הקלה נוספת, כי פוטרים כ-25% מס את הרווחים המחולקים, מולם לי נראה שכדאי לעשות זאת היות ועידוד חברות בניגוד לשותפויות הוא מיוזבי למסק בכללו. לדעתי חשוב הוא כי נקבל תשובה חיובית לענין זה.

י. פורדר:

הסעיף המופיע בחוק לגבי סילוח אינו נראה לי, וכבר הסברתי זאת. רצוני לשאול האם הסתכסה כבר דעה אחידה בנדון בין סגדרי המוצר והמפטר והתעטיה? האם יש לכם הצעה לתיקון?

מר זגני:

הצעה זו מתווספת בין שני המסלולים, וכל תיקון שנציע יהיה גם מתווסף ביניהם. אנו נשקול את הבעיה.

ס. בז'רנו:

אני מציע כי בסעיף 13 לחוק המקורי יימסר, שדמם כזה ישלם מס מכיסות של 25% מס הכנסה

ולג 25%, כפי שנמסר שם.

כן אני מציע לכלול בסעיף זה סעיף מסוה נוסף אשר יקבע שיעור מס מסכיטלי של 25% לגבי ה"רויאלטיס" וכדומה.

ד"ר ברוס:

התיקון הראשון המופיע על-ידי חבר-הכנסת בז'רנו בותן לגליזציה לנוהג קיים, היות ואנו מפעילים זאת.

לי נראה שבעל פה הנותן לנו רשיון להשתכס בפסנט:טלו תמורת תשלום שלא אינו בהחייבת מסקיע; זוהי פעולה פפארית רגילה.

ס. בז'רנו:

מינבי מדבר על הכרה בזכות פסנטים כהסקעה. אני מציע כי על תשלום תמלוגים שנתיים עבור ייצור לפי פורמולה מסוימת במפעל מאוחד לא יגבו מס הכנסה יותר מסטר בשיעור של 25%.

ד"ר ברוס:

אין הבדל בין פסנטים לבין תהליכי ייצור מסוימים, ולכן תשובתי לכך כלולה בתשובה הקודמת. הנוהג כיום ברוב הארצות הוא, שעל מס שאנו מפעילים על הכנסה שהושגה כאן ומועברת לחוץ-לארץ בותנים שלטונות המס בחו"ל ביכוי, ולכן ההנאה אינה נובעת למסקיע אלא לאוצר של המדינה האחרת. קטיים בנדון יש לנו לגבי טרף כמו שרויץ, אשר אינה בותבת עקילה בלא על-סמך המס. זו בעיה שהאוצר מטפל בה. יש סעיף בחוק הממסר לשר המוצר להקטין את שוערי המס לגבי ימטי זכיונות. מינבי רואה לכך סיבה למתן הקלות על "רויאלטיס".

טעין 8

האם לפי הנוסח המקורי זו הנחה הניתנת גם לחברת-אם?

א. ציזלינג:

עד עתה אישרנו זאת רק לחברות מאושרות.

מר סטרן:

נדמה לי שנוסח זה נותן מקום לטעות. הכוונה היתה למפעל מאושר הרובה להגדיל את הונו, שהוא זוכה בתוכן אוטומטי להנחה של חמט שניים.

מר זגני:

אינני נגד שתן הקלות לחברת-אם במקרה כזה, אולם לא בהטוואה.

א. ציזלינג:

לי נראה שהנוסח "רצויים" אינו בוסס

מספטי מתאים ורצוי. אני מציע: אישר המנהל שרישומה של חברה בתוך

סניות או הגדלת הונו או הגדלת חלק מהונו מיועדים לשם הסקעה מאושרת...

אינני יודע כיצד יכול המנהל לאשר למה מיועדת ההסקעה; הוא יכול רק לאשר שהדבר רצוי. אם ריסו אותו - יהיה בכך זיוף והדבר יתבטל.

ד"ר קיטרון:

אפשר לבסח נחרת: ... הון סניות או הגדלת הון סניות המיועדים לצורך זה, ואישר המנהל

א. ציזלינג:

כי הדבר רצוי ...

אין כאן כל אפשרות להתחמק מתשלום מסים.

ד"ר קיטרון:

הוא צריך לסלם, אלא שהוא מקבל דהיה. אינני

יכול לתאר לי מקרה שאדם מגדיל את הונו בטענה פיקטיבית, בידועו שכעבור זמן מסוים הוא יצטרך לסלם את כל המסים.

ז. סונזייב - סגן שר המסחר והמסעיה: אנו נביא הערה זו בחשבון.

הפרוצדורה לגבי מסקיע המגיש בקשה

מר סטרן:

להגדלת ההון, שעליו - לפי הוראות המרכז

להסקעות - להגיש תוך תקופה מסוימת מבנה כספי מפורט, כדי לקבל את השחרור עליו לפנות למרכז ההסקעות ולטר המספטיה, וגם הדבריה לא יצאו לפעל תוך זמן מסוים, מתבטל האישור.

טעין 9

גם בסעיף זה אפשר לומר: קיבל המנהל הודעה שהעברת סקרקעין מיועדת להסקעה מאושרת,

ק. לונ:

ואישר המנהל שההסקעה היא מאושרת ...

בשני הסעיפים הללו נמחקו המלים "בתנאים

א. ציזלינג:

סיקבע המנהל" שהנוסח המקורי. לדעתי זהו דבר

רציני.

עד כה היה שר המספטים צריך לאשר. במשך

ד"ר קיטרון:

כל השנים בהן היה קייה החוק לא היה מקרה

שלא נתנו את האישור אלא לחמט שניים ואלה בלי תנאים. היות ונתברר כי ההוראות היו סיוותרות הן נמחקו. הדבריה נבדקו לפני שתן האישור.

דעתי היא שגם בסעיף זה אין להשתמש בטלה "רצוי" אלא "מיועד".

א. ציזלינג:

סעיף 10
=====

ד"ר קיטרנוב:
התיקון הרצון בו כדי לאפשר העברת הון
לא רק של הסוגים הטובים כעת הנוכח,
היינו: חסרי-גלם וצילוד, אלא להרחיב זאת גם על חסרי-בנין ומכונניות
פרט למכונניות בוטעים.

התיקון הצני בו להבהיר שגם מי שקיבל
היתר כזה אינו ספלא אחר תנאי ההיתר או אם המפעל המאושר שלמענו ניתן
ההיתר אינו ספלא אחר התנאים - אפשר לבטלו.

ס. לוז:
אני מציע לחלק את הסעיף לשניים:
אם ניתן על יסוד הודעות כוזבות - הוא
יבוטל; אם לא קויים תנאי מתנאיו - יהיה ניתן לביטול.

א. צילינג:
אני מציע להדגיש, כי היתר לפי סעיף קטן (א)
יכול להינתן רק לגבי חסרים, חסרי-גלם
וכדומה שאינם סיוצרים בארץ.

כן אני רוצה להבטיח שלא רק ההיתר יבוטל,
כמו שמציע חבר-הכנסת לוז - אלא שגם הסחורה שהובאה על-יסוד הודעות
כוזבות תחולט.

ד"ר קיטרנוב:
זהו חילוט אוטומטי.

לחבר-הכנסת לוז רצוני להשיב, כי אם
אני רוצה אדם, יש כל הסיכויים שימאני לדין, אולם איש אינו יכול להכריח
את מישהו להביאני לדין. עם כל הרצונות שאני ניבט לענין - רצא זה
דבר יותר רציני. אנו חיים במסטר בו הדברים הפליליים ניתנים לשיקול
דעתה הטוחלט של הרשות הטבצעת; אם רוצים ללמוד תקדים - איננו טבור שדוקא
שחוק לעידוד הטקעות הון הוא הפתאים לכך. אני מתנגד לכך שהביטול
יהיה אוטומטי אלא יהיה מסוד לשיקול דעת; יש תמיד אפשרות לכפר על הדבר.

מר שטרן:
האיטור של פרכז ההסקעות מוטבה באי-הבאת
סוצרים הסיוצרים בארץ. רק במקרים סיוצרים,
ולאחר בירורים קפדניים, אפשרנו להביא דברים הסיוצרים כאן.

(המסך הישיבה רטטה אב.)

א.ג.

מר קיסטרנו:

סעיף זה הוא אחיזת-עיניים ותו לא. אם תחקרו אותו, לא יהיה כל הבדל בנוגע לסמן רשיון היבוא, כי היר יכול לתת אותו לפי ראות עיניו. סעיף זה בא כדי לעודד את הקורא.

אם נקבל את המיקון שהציע חבר הכנסת ציזלינג... פרט ל-... - יצא שלפי החוק הכללי שאין לו כל קשר עם עידוד הסקעות הון מותר יהיה לתת רשיון יבוא לכל דבר יסטיצרים בארץ, ואילו בחוק לעידוד הסקעות הון יהיה מיסוד על כך.

א. ציזלינג: אני עומד על הצעת בענין זה.

סעיף 11 (מיקון סעיף 21 בחוק)

=====
היו"ר י. גורני: (קורא את הסעיף).

מר קיסטרנו:

לפי החוק הקיים הכל היה ברשות שר האוצר, ולכן לא היה צורך בכל סייג ותנאי והגבלות, כי השר התיר לפי ראות עיניו. עתה באים ואוסרים: לא שהשר "רשאי", אלא הטסקיע "זכאי", כלומר: חייבים לתת לו. וברגע שאני נותן לסקיע את הזכות - אני חייב להגביל ולסייג.

א. ציזלינג:

מהי הריבית, האין עליה כל הגבלה?

מר קיסטרנו:

קיימת ההגבלה של 9% לפי החוק הכללי. חוזה בסידה שהוא קובע לפעלה מ-9% - בטל ומבוטל.

מר קיסטרנו:

עד עתה טרם מיטרנו אחוז בנות מ-6%. אין קומסיסיות אמנם והחוזים מאוסרים ע"י האוצר.

א. ציזלינג:

האם לפי החוק הזה מותר יהיה להוציא 10% לשנה גם לאחר שהוצאה הקרן?

מר סוזאייב:

כן.

א. ציזלינג:

בענין זה אציע הצעות סגבילות.

ט. בז'רנו:

בסעיף ההלוואות אני מציע להתיר רפטרואציה של ההלוואה כבר מהשנה הראשונה. כן אני מציע להגביל את סך-הכל הסכום שאפשר להעביר בכל שנה על חשבון ריבית ורפטרואציה אנלמכסיסום של 10%, כי כיום הגבול הוא 19%. יש לאפשר 4%-5% דיזידודה, פלוס ריבית, ביחד לא יותר מ-10%. תנאי ההלוואה ל-10 שנים הם בלתי אפשריים לדעתי. לפי המוצע בסך 10 שנים אי-אפשר יהיה להתחיל לעשות אטורטיזציה. יש לאפשר בכל שנה לשלם מהו על חשבון אטורטיזציה.

מר זנגי:

אשר להלוואה: הטענה היתה שלא כולם יכולים להסקיע את כספם בצורה של הון. יש הרוצים להסקיע כסף, אבל לא רוצים להיות שותפים בטפעל; הם רוצים להיות בטוחים שהכסף יושמד להם. על כן באה ההצעה בחוק המאפשרת להוציא את הריבית ולא את הקרן, שהיא ההסקעה הטפסית בטפעל.

רציתי לשאול את חבר הכנסת בז'רנו: אם להתיר כבר מהשנה הראשונה קרן וריבית - האם גם כשאין רווחים בטפעל?

מר בז'רנו:

החוק מתיר גם כשאין רווחים, ולמעשה על הלוואה אי-אפשר לאסור זאת. את ההלוואה יש להחזיר גם כשאין רווחים.

צריך שיהיה ברור שהחזרת ההלוואה
צריכה להיעשות סדורתי העסק, אחרת
מקטין הדבר את כל סכום ההשקעה.

מר סטרון:

סעיף זה יתברר כולו לאחר הדעות שנשמעו גם
בוועדה וגם בציבור. אני חושב שהדעה הכללית היא להסכים לתקן את הסעיף
הזה.

סעיף 12 (תיקון סעיף 22)
=====

(קורא את הסעיף).

היו"ר י. גורי:

הסעיף כפי שהיה קיים איפשר לאנשים להיסאר
בארץ כתושבי חוץ, והסתדלו לסטור על מעטם
כתיירים.

מר סטרון:

האם חייב אדם כזה להודיע על כסף שנמצא ברשותו
בחו"ל?

ק. לונ:

להודיע חייב כל אחד.

מר זנגי:

פירושו של דבר שאדם שישקיע מפילו אחוז קטן
ביותר בעסק כלשהו, אין כל הגבלה עליו ובמסך
שבע שנים הוא צפוי-דרור בארץ הזאת.

א. ציזלינג:

ואם יסאר כתייר בארץ? הסדינה הרי טעונית
ואיטו כזה יקבל אזרחות ויהיה תושב. סעיף זה
בא לעודד אנשים שיסארו בארץ כתושבים.

מר סטרון:

כעבור שבע השנים יוכל אדם כזה לעזוב את
הארץ אחרי שעשה במסך התקופה הזאת עסקים
רבים וחזנים בחו"ל ואיט לא יכול לסנוע בעדו, כי לא היה חייב להודיע על הוננו.

א. ציזלינג:

להצהיר על הוננו בחו"ל הוא חייב לפי תקנה
6 של תקנות ההגנה (כספים). אבל הוא חפסי
לעשות עסקים בכספו בחו"ל במסך 7 שבטם.

מר סטרון:

יש שורה של סעיפים שעלינו עוד לבדוק את
הנוסח שלהם, ונעבור גם על הניסוח של הסעיף
הזה.

ז. סוזאייב:

סעיף 13 (תיקון סעיף 24)
=====

(קורא את הסעיף).

היו"ר י. גורי:

גם כאן באה הוראה אוטומאטית במקום הסעיף
הקודם שאמר "רסאי סר האוצר".

מר סטרון:

פירושו של דבר שאם יש בארץ סכס-טנגן, האינטרס
הבלתי-אמצעי של מעביר ההון הוא להכניס סחורה
המיוצרת בארץ, ואז הסך חייב לאסר לו זאת ואינו יכול לסנוע את הבאת הסחורה.

א. ציזלינג:

לא יינתן רסיון יבוא לדברים שלה ימצאו לנכון
לתת.

מר סטרון:

האוטומאטיות חלה על פטור מסכס ולא על יבוא.
דק אחרי שניתן היתר היבוא יחול הפטור מסכס
אוטומאטית.

מר סטרון:

א. ציזלינג:

הפטור יכול להביא ללחץ מצד המשקיע להביא דברים המיוצרים בארץ. או שהלחץ יביא לפגיעה בתוצרת הארץ - או שהפגיעה בתוצרת הארץ תמנע הבאת סחורות אלו כי אי-אפשר לקבל את המכס. האוטומאטיות כאן מצילה שני אינטרסים זה לעומת זה, והשופט ביניהם הוא סיקול-דעת. של מיטתו.

מר שטרן:

מסחרים את המביא אוטומאטית ממכס דק אחרי שניתן רסיון יבוא. ורסיון היבוא ניתן על-ידי מרכז ההסקעות בהתייעצות עם המוסחים לדבר. אני מבטיח לך שיש הגנה חריפה מאד על תוצרת הארץ, ויש ויכוחים בכבדים טניב ענין זה.

סעיפים 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23

הינ'ר י. גורי:

(קורא את הסעיפים).

מר שטרן:

סעיף 21 נותן תשובה לחבר הכנסת ציזלינג שאמר: רוטם אדם חברה - יקבל הקלות ולא יסקיען במפעל המאוטר.

א. בוז'רבו:

יש לי הצעה בסעיף 32 של החוק המקורי, סעיף קטן (ג), שאיבדנו מופיע בהצעת התיקון. סעיף זה מדבר על המועצה. כתוב בו 8-חברים ובתוכם 3 חברי מרכז ההסקעות יהיו מבין חוקי. כלומר: 5 מתוך 10 אינם חברי המרכז חייבים להיות בוכחים כדי שיהיה קוורום; אני מבקש לבדוק אם אין דבר זה מפריע לעבודת המועצה.

מר קיטרון:

אין הקוורום מחייב בוכחות של 5 אנשים שאינם חברי המרכז. אם מתוך 8 הנוכחים יש 6 חברי המרכז - יש צורך רק בשניים אחרים לקוורום.

א. ציזלינג:

גם לי יש ספק תיקונים בטעיפיים שלא נקראו כאן.

הינ'ר י. גורי:

רק אם לא יהיה בהם נושא חדש.

א. ציזלינג:

לגבי החוק הזה אין נושא חדש, כל כל סעיף מטעיפיו עומד לביקורת.

מר קיטרון:

אינני מוח עוד בכך, לאחר שהיה תקדים בענין זה בוועדת הכנסת בקשר עם אחוז החסימה.

א. ציזלינג:

בסעיף 23 אני מודיע שאציע עוד פרטים אחדים אחרי הטעיפיים הקטנים (1) ו-(2).

סעיף 24

הינ'ר י. גורי:

(קורא את הטעיף).

מר קיטרון:

בסעיף זה אני מבקש להוסיף תיקון טכני: לפתק. את הספרה (ב) בצד הפסקה השנייה, ואת הספרה (ג) לשנות ל-(ב). שתי הפסקות הראשונות הן סעיף-קטן אחד.

א. ציזלינג:

אם נותנים סובסידיה - נותנים אותה לכולם באופן שווה. מה שנוגע לתוספת הזו - הרי מפעלים קיימים אין בהם תוספת הזו, ואילו כאן בא סעיף זה ונותן הנחה למפעלים קיימים. מה ענין זה לעידוד הסקעות-הזו?

א.ב.

ט. בז'רנו:

אם מפעל מאוחד קיים מעדיף את הזכויות שהיו לו עד כה ולא ביקש את הזכויות הנוספות - האם הוא מסכים ליהנות לפי החוק מהזכויות כפי שהיו לו קודם?

י. פוררר:

כל מפעל מאוחד ישתדל ליהנות מזכויות נוספות. אני מבין שהכוונה היא לאשר זאת רק במקרים יוצאים מן הכלל, דבר שייצור אנוניה לא טובה. הנזק הפסיכולוגי שייצור ע"י כך יהיה גדול יותר מן התועלת החטרית.

ז. סונזאייב:

מעדיף זה אושר שמפעל שבהג בדרך לפי היסודות שהונחו באישר - ליהנה מזכויות מסוימות. אבל ייתכן מפעל חיוני שמטעמים טובים לא יכול לקיים את כל התכנית היסודית, ולפי הקיים גם אם החד ירצה להעניק לו את הזכויות הנוספות לא יוכל לעשות זאת. וייתכן שמפעל כזה הוא מפעל חשוב וחיוני מאד.

הי"ר י. גורי:

אני מקבל את המעדיף (ב), אבל אין לבי שלם עם מעדיף (א). מעדיף זה אושר שגם מפעלים שלא היו לגמרי בדרך יוכלו ליהנות מאותן הנחות שנקבעו בחוק הקודם. במעדיף כפי שהוא מנוסח עתה קובעים הנחה שמפעלים שלא היו בדרך לא יוכלו ליהנות, פאלכויות החדשות, אבל מהקודמות יוכלו ליהנות. זהו ביטוח פגום ומסוכן מאד. אולי מוטב להרחיב את המעדיף (ב) לצד השלילי, ואז האינטנציה תהיה ועדת הסרים הכלכליים.

א. ציזלינג:

אני מציע ליהיה כתוב בכל מקום "החד" או "המסלה". אני מתנגד ל"שני שרים".

אשר לשאלה של חבר הכנסת בז'רנו: - לא נאמר בחוק שרק מפעל הפונה יכול לקבל את ההנחות. את ההנחות אפשר להטיל על כל מפעל ע"י הודעה של המנהל. ההנחות ניתנות למסקיע החוץ, לאו דוקא למפעל. ייתכן מפעל שמעורב בו גם הון מקומי וייצור רב לא יחיה מעוביין בהנחות לאחר שהשיג את ההון, כגון: הוצאת הכסף יותר מוקדם וכו'. אם המנהל קבע שהמפעל מילא את התקנות ואחר-כך יבוא מסקיע החוץ ויבקש על יסוד זה הוצאת הון בתנאים יותר מהירים - חייב יהיה המנהל לאשר זאת.

הניסוח של המעדיף כפי שכתוב כאן אושר סבדרך-כלל מפעלים מאושרים לא קיימו את התנאים.

מר קיטרון:

אני נבי מציע לכתוב בחוק "ועדת הסרים הכלכליים" כי ועדה זו היא סידור פנימי של המסלה ואינה

מוסד חוקי.

אשר להקלות למפעל שלא ביקש, אני מוכן

לכתוב: "לפי בקשת המפעל".

אשר למפעלים שלא היו בדרך: לא כתוב "מפעל שלא קיים את התנאים", אלא כתוב: "בהתאם לתכנית". מפעל שלא קיים את התנאים - סוגרים אותו. אבל ייתכן שלא יכול לקיים הכל לפי התכנית, מחוסר חסרים וכו'.

אשר לשאלתו היסודית של חבר הכנסת ציזלינג - אם לא נאשר את ההקלות החדשות גם למפעלים קודמים, ייצור מצב בחו"ל שאנשים לא יסקיעו סיד כספים כאן, אלא יחכו מספר שנים שם יוספו עוד הנחות.

ז. סונזאייב:

למעשה רוב המסקיעים הצדוקים כיום - מבלי שהדבר יהיה כתוב בחוק - דורשים אישר מהמסלה שבמקרה שבעתיד יהיו שינויים בחוק לטובה - באופן אוטומאטי יחולו ההנאות הנוספות גם על המפעל שלהם.

הי"ר י. גורי:

ביום א' בטעה 16.00 נקיים בתל-אביב את ההצבעה בחוק זה.

(הפסיבה נועלה בטעה 12.00).